

[Holstein.]

som allerede er under Behandling under de ordinære Instanser efter den gældende Vandløbslovgivning, men saa at sige fra Bunden af optage nye Sager.

Haand i Haand med denne Kommission vil Garantien for, at dette Lovforslag virkelig vil hidføre frugtbare Resultater, først og fremmest findes i det Amtsgrundforbedringsudvalg, der skal nedsættes i alle Amterne. Dette Udvalg har efter § 9 den Pligt at tage Initiativet i disse Sager. Der staar, at det skal

„indenfor sin Kreds virke for Igangsættelse af Grundforbedringsarbejder og yde Jordbrugerne Vejledning i saa Henseende samt eventuelt være Jordbrugerne behjælpelig med Tilvejebringelsen af Planer og Overslag for slige Arbejder og Henvendelser til de vedkommende Myndigheder om Udførelse af Arbejder efter § 7“.

Men dette Amdsvalg faar et vidtgaaende Initiativ. Der er Arbejder, som hidtil har hvilet, enten fordi man af økonomiske Grunde har kviet sig ved at tage dem op, eller fordi man ikke har haft det Initiativ og den Energi, som var fornøden for at sætte de tekniske Forarbejder og Undersøgelser i Gang. Dette raader man Bod paa gennem dette Grundforbedringsudvalg, som rundt omkring i Amterne faar centraliseret praktisk talt alt Grundforbedringsarbejde, saavel af privat som af offentlig Art, under sig med Pligt til at bistaa de paagældende med Raad og Daad.

Det er derfor, synes det mig, af stor Betydning for hele Sagens gode Fremme, hvorledes dette Amtsgrundforbedringsudvalg bliver sammensat. Jeg mener, at det her vil være af stor Betydning, at vandbygningsteknisk, ingeniørmæssig Indsigt kommer til at gøre sig gældende, og da vi nu her i Landet i Aarevis har haft en Institution, som Staten støtter, det danske Hedeselskab, hvis Opgave i stort Omfang har været at fremme Afvandingsarbejder, ja overhovedet alle de Arbejder, som falder ind under Lovforslagets § 1, 1ste Stykke, vilde jeg finde det rimeligt, om Hedeselskabet blev enten repræsenteret eller i hvert Fald fik en Indstillingsbeføjelse overfor Landbrugsministeriet, naar Landbrugsministeren skal udnævne Formand og teknisk kyndigt Medlem af disse Amtsgrundforbedringsudvalg.

Det kan jo umuligt være Hensigten i disse økonomisk vanskelige Tider, at vi skal indføre et dobbelt Bureaukrati, saaledes at vi baade støtter Hedeselskabet, som

hidtil i saa stort Omfang har taget sig af disse Sager, og samtidig indføjer en ny Instans, som skulde løbe udenom Hedeselskabet i Sager ganske analoge med dem, som Hedeselskabet hidtil har behandlet. Det vilde være rimeligt her at søge et Samarbejde mellem Amtsgrundforbedringsudvalgene og Hedeselskabet under den ene eller den anden Form, og jeg vil henstille til Landbrugsministeren, at Spørgsmaalet om Hedeselskabets hidtidige og forhaabentlig ogsaa fremtidige Virksomhed paa dette Omraade tages op Haand i Haand med Spørgsmaalet om Fastlæggelsen af Instrukser fra Landbrugsministeriet for de paagældende Udvalgs Virksomhed og med Overvejelserne af, hvorledes den højtærede Landbrugsminister for sit Vedkommende vil vælge de Medlemmer af Udvalget, som det paahviler ham at udnævne.

Lovforslaget indeholder i § 7 adskillige Ting, som øjensynligt trænger til en grundig Udvalgsbehandling, bl. a. Spørgsmaalet om en Harmonisering af navnlig Bestemmelserne med Hensyn til Udgifter og Omkostninger og Pantsikkerheden og de tilsvarende Bestemmelser i den gældende Vandløbslovgivning. Der er Uoverensstemmelser til Stede, som jeg ikke skal komme ind paa i Detailler her ved første Behandling, men som jeg vil haabe bliver Genstand for omhyggelig Undersøgelse og Overvejelse i det paagældende Udvalg.

Jeg vil pege paa, at det er jo ikke langt fra, at disse ekstraordinære Kommissioner bliver en Art Standretter i Vandløbslovgivningssager, men det er Standretter, som, naar disse Arbejder skal komme til at betyde noget i et Tidsrum af to Aar baade for kriseramte Landbrugere og arbejdsløse, i mine Øjne er en Nødvendighed. Der staar i Lovforslaget bl. a., at Udgifterne ved Kommissionernes Virksomhed affholdes af Staten efter nærmere af Landbrugsministeren fastsatte Regler. Da disse Kommissioner nu i øvrigt i deres processuelle Virksomhed skal gaa frem efter Vandløbslovgivningens Regler for Landvæsenkommissioner og Overlandvæsenkommissioner, opstaar der her en Modsætning, idet Forholdet ellers er det, at Udgifter ved Landvæsenkommissioners eller Overlandvæsenkommissioners Virksomhed enten bæres af de paagældende private Parter eller af de kommunale Myndigheder, medens alle Udgifter ved Kommissionernes Virksomhed her lægges over paa Staten. Der bliver her en mindre rationel Modsætning mellem disse Kommissioner og de ordinære Kommissioner i Vandløbsager, skønt de i